

Chỉ Ở Lòng Ta

Xuân Diệu

Chỉ là gió, nhưng lòng tôi thả bướm
Thêm phất phơ cho hơi thở vừa hiền
Chỉ là trăng, nhưng tôi thấy thần tiên
Như tuyết diệu: bởi hồn tôi xanh quá

Và người ấy vẫn như bao kẻ lạ
Cũng sắc hương, là lụa, cũng dung nhan
Chỉ là tình; nhưng tôi rất mê man
Gõm vũ trụ gửi nơi hình cấm thạch

Cuộc đời cũng đều hiu như dặm khách
Mà tình yêu như quán trọ bên đường
Mái tranh tàng đỗ rét một đêm sương
Vò nước lã mát xoàng đôi buổi nắng
Nhà quê kiểng có đâu cơm gạo trắng
Thân lữ cô, đừng giận quán tranh nghèo
Ta chỉ giàu những của sẵn mang theo

Giữa hiu quạnh, được nghỉ nhờ đã quý
Thiên đường cũng ở trong rương hành lý
Muốn say sưa, phải đem sẵn rượu nồng
Muốn êm đêm, phải có sẵn gối bông
Muốn mơ mộng, phải sẵn trầm, sẵn nhạc

Tôi vốn biết cuộc đời thường đạm bạc
Nên mang theo từng suối rượu, nguồn tình
Đem mến yêu làm cho cảnh thêm xinh
Cứ phong nhã để cho người bớt tục
Để lây lửa chuyển những lòng giá đúc
Phải ấm lên vì bắt chước tôi nồng
Để bùng tia trong những mắt tê đông
Và gợi nhịp khiến hồn lười phải thức
Để giục tiếng chim của niềm rạo rức
Để thay cánh rụng của nỗi phai tàn
Để tươi cười mà âu yếm nhân gian
Tôi có sẵn một mặt trời giữa ngực....